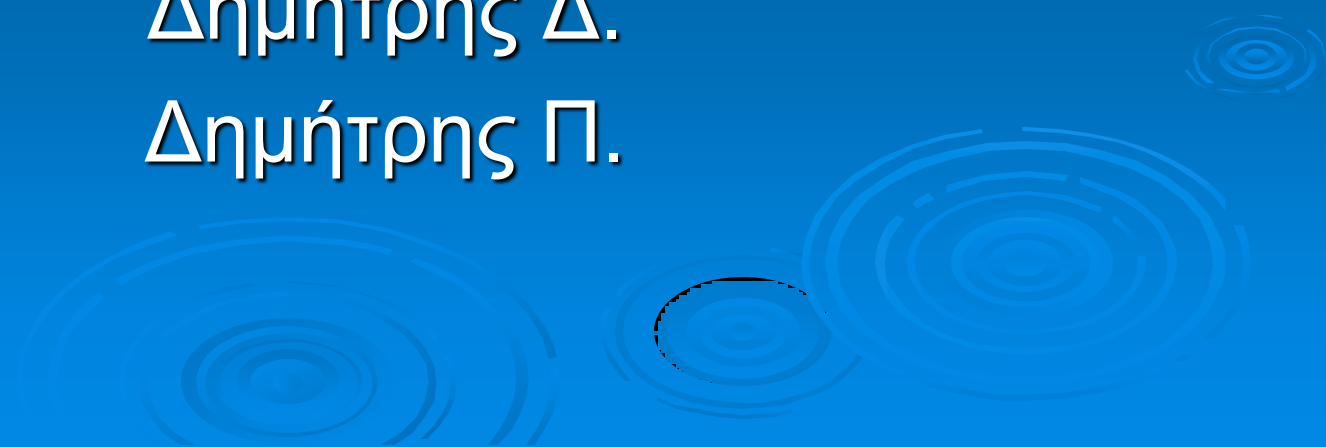

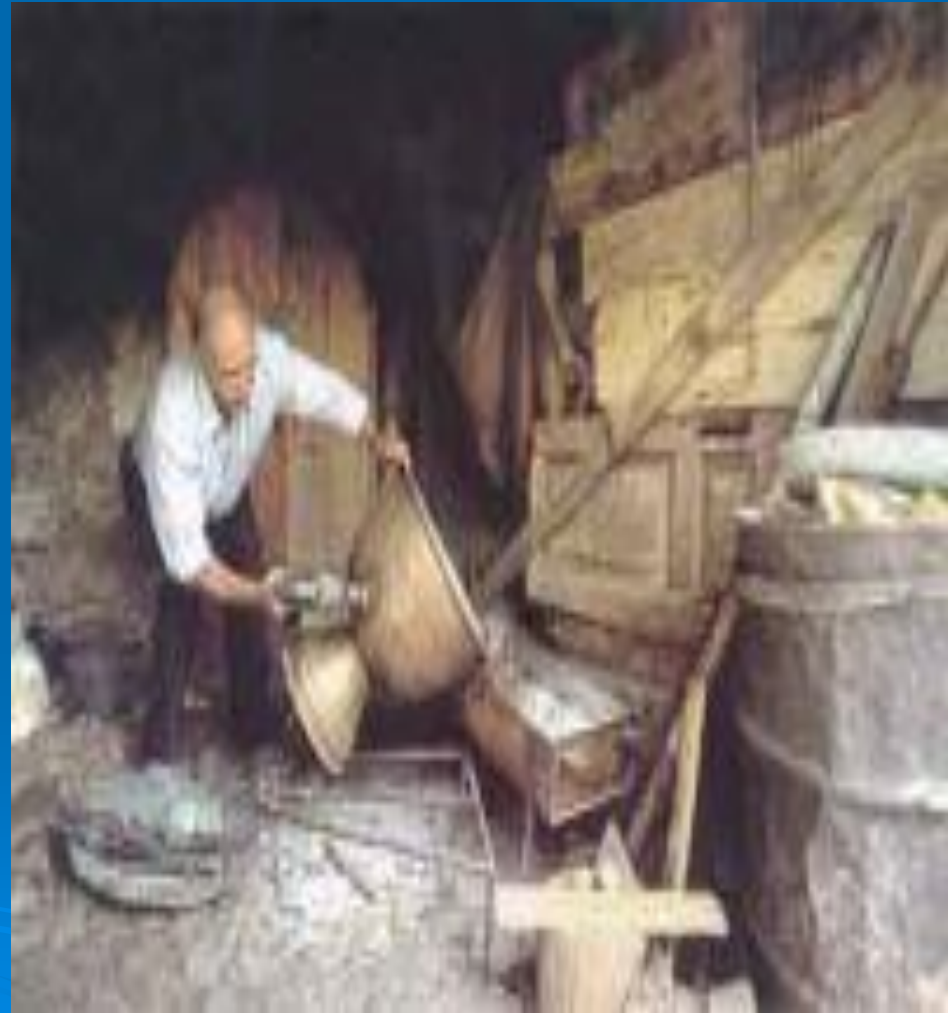
Παλιά Επαγγέλματα που χάθηκαν στον χρόνο

Μαθητές
Δημήτρης Δ.
Δημήτρης Π.

<< ΓΑΝΩΤΗΣ >>

- Γανωτής ή γανωτζής ή γανώματος ονομάζεται ο τεχνίτης που επικαλύπτει χάλκινα σκεύη με κασσίτερο (καλάι), ο κασσιτερωτής= καλαϊτζής. Οι γανωτζήδες ήταν συνήθως πλανόδιοι τεχνίτες που αναλάμβαναν το γαλβανισμό και το στίλβωμα των χάλκινων οικιακών σκευών, όπως τα ταχριά, τα καζάνια, τα κουτάλια, τα πηρούνια κλπ.
- Η φωνή του πλανόδιου γανωτή, τραχιά και δυνατή θα αντηχεί ακόμη στα αυτιά όσων τους πρόλαβαν «Γανωωωωτής! Μπακίρια γανώνωωωω! Γανωωωωτής», μα δεν ακούγεται πια στις γειτονιές της Αθήνας. Στις αρχές του 20ού αι. ο γανωτζής κουβαλούσε στην πλάτη του τα απαραίτητα εργαλεία και περπατώντας φώναζε και καλούσε τις νοικοκυρές να του φέρουν τα είδη που χρειάζονταν γάνωμα. Έστηνε την γκαζιέρα του στην αυλή του σπιτιού, έλιωνε τον κασσίτερο. Αφού καθάριζε καλά το σκεύος, άλειψε το εσωτερικό του με σπίρτο και το τρίβε με κουρασάνι (=τριμμένο κεραμίδι).

Γαλατάς

- Ο Γαλατάς περνάει από όλα τα σπίτια του χωριού και δίνει γάλα στις γυναίκες

<< Ο ΒΑΡΕΛΑΣ>>

- Ήταν τεχνίτης, ειδικός στην κατασκευή βαρελόσχημων και σκαφοειδών σκευών, που τα κατασκεύαζαν από ξύλο βελανιδιάς, καρυδιάς, καστανιάς ή δρυός. Το ξύλο περνούσε από ειδική επεξεργασία και μετά το έκοβαν σε λεπτές σανίδες, που βρέχανε για να παίρνουν εύκολα την κατάλληλη κλίση. Κατόπιν περνούσαν τα σιδερένια στεφάνια, τα χτυπούσαν με το ματσακόνι για να σφίξουν καλά και μετά τοποθετούσαν τους δυο επίπεδους πυθμένες.

<< Ο ΑΛΜΠΑΝΗΣ >>

- Τα πέταλα ήταν κάτι σαν σιδερένια παπούτσια που τοποθετούσαν στις οπλές των αλόγων, για να μη φθαρούν και για να διατηρούν τα ζώα την ευστάθειά τους κατά τις μεταφορές, ώστε να μην γλιστράνε. (Εξάλλου, μέχρι τη δεκαετία του '60 όλες σχεδόν οι μετακινήσεις, εργασίες κλπ. γίνονταν με ζώα). Το πετάλωμα ή καλίγωμα, από τον αυτοδίδακτο πεταλωτή, γίνονταν κάθε τρεις ή έξι μήνες. Έδενε το ζώο και με την τανάλια έβγαζε τα παλιά πέταλα, έκοβε με το μαχαίρι το νύχι που περίσσευε και το καθάριζε. Ζέσταινε τα πέταλα και τα κάρφωνε προσέχοντας ώστε το καρφί να μπει στο ξερό μέρος του ποδιού για να μην πληγωθεί το ζώο. Τα καρφιά αυτά είχαν μεγάλο κεφάλι έτσι ώστε να προεξέχουν από την πατούσα του ζώου και να μη γλιστράει. Τα πέταλα ήταν σε διάφορα μεγέθη και τα κατασκεύαζαν από σίδηρο. Το πετάλωμα γινόταν και στα τέσσερα πόδια του ζώου. Τα πέταλα ήταν σιδερένια και κατασκευάζονταν χειροποίητα στο αμόνι, ενώ οι τεχνίτες που τα έφτιαχναν αναλάμβαναν ταυτόχρονα και το πετάλωμα των ζώων, που απαιτούσε μεγάλη εμπειρία και δεξιότητα. Οι πεταλωτές συχνά ασκούσαν παράλληλα και το επάγγελμα του σιδερά, ενώ κάποιοι από αυτούς ήταν και πρακτικοί "κτηνίατροι" ή αναλάμβαναν και τον ευνουχισμό (μουνούχισμα) των ζώων.

<< Ο ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΗΣ>>

➤ Ο πλανόδιος εφημεριδοπώλης ήταν ο επαγγελματίας που ασκούσε το επάγγελμά του χωρίς να έχει συγκεκριμένο μαγαζί. Παραλάμβανε τις εφημερίδες από τα Πρακτορεία Διανομής Τύπου και προωθούσε την καθημερινή κυκλοφορία του ελληνικού τύπου περπατώντας στους κεντρικούς δρόμους της πόλης το. Τις πουλούσε στους περαστικούς ή τις άφηνε στην είσοδο των σπιτιών των μόνιμων πελατών του.

➤ *(Κτυπά το κουδούνι. «Καλημέρα κυρ-Φάνη. Έφερα τις εφημερίδες.» Αφήνει*

➤ *ένα πακέτο εφημερίδες στην πόρτα και φεύγει.)*

➤ Ο εφημεριδοπώλης των αρχών του 20ού αιώνα διαλαλούσε τηπραμάτεια του: το «Σκριπ», το «Άστυ», την «Ακρόπολη» και πολλές φορές ενημέρωνε για τα μεγάλα γεγονότα: *«Εφημερίδες! Έκτακτο παράρτημα! Πόλεμος! Η Ιταλία μας κήρυξε τον πόλεμο! Από το πρωί εισέβαλε στη χώρα μας! Πόλεμος!»*

➤ Αποτελούσε μία από τις χαρακτηριστικές φιγούρες της γειτονιάς.

Ο ΠΑΓΟΤΑΤΖΙΣ

➤ **Ποιος είναι και με τι ασχολείται;** κατασκευάζει φυσικό παγωτά χρησιμοποιώντας γάλα, ζάχαρη, και φρούτα ως βασικά συστατικά.

➤ **Ποια είναι τα καθήκοντα του;** κατασκευάζει παγωτά από γάλα, ζάχαρη, φρούτα και άλλα συστατικά. Αυτός/αυτή τα αναμειγνύει σωστά και παστεριώνει το μείγμα. Για να μοιράσει τα σταγονίδια λίπους αυτός/αυτή κατασκευάζει τα συστατικά μέσω της ομογενοποιητικής μηχανής – αυτός/αυτή χύνει το μείγμα σε ένα μηχανήμα ψύξης και το ξεκινάει για να το κτυπήσει και να δροσίζει το μείγμα μέχρι το προϊόν να αποκτήσει την κατάλληλη σύσταση. Αυτός/αυτή διακοσμεί τα παγωτά με παγωμένα φρούτα, σοκολάτα, ή άλλα συστατικά. Αυτός/αυτή μπορεί επίσης να εμπλουτίσει την πάστα του παγωτού με διάφορα συστατικά από παραδοσιακό καλλιτεχνικό κατάστημα. Μιας και η επεξεργασία παγωτού έχει γίνει μηχανοποιημένη και προσαρμοσμένη στη μαζική παραγωγή, αυτό το επάγγελμα συναντάται πολύ σπάνια κατά τον παραδοσιακό τρόπο. —

➤ Η πιο μεγάλη χαρά για ένα παγωτατζή ήταν να βλέπει την ευτυχία στα μάτια των παιδιών όταν έπαιρναν στα χέρια τους το λαχταριστό χωνάκι.

➤ Το αμαξάκι για τον παγωτατζή ήταν ένας πιστός φίλος. Το έβαφε, το ζωγράφιζε με όμορφα σχέδια και του μιλούσε με αγάπη στις ατέλειωτες ώρες της δουλειάς.

➤ Σήμερα, που όλοι μπορούμε να εξασφαλίζουμε ένα παγωτό από το διπλανό περίπτερο, το επάγγελμα του παγωτατζή έχει σχεδόν εξαφανιστεί.

➤ Τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι δεν είχαν αρκετά χρήματα για να έχουν ψυγείο στο σπίτι τους. Ούτε και οι μαγαζάτορες μπορούσαν εύκολα να αγοράσουν ένα” ψυγείο για το μαγαζί τους. Έτσι τα παιδιά μπορούσαν να πάρουν παγωτό μόνο από τον παγωτατζή.

➤ Κάθε πρωί ο παγωτατζής αγόραζε μεγάλες κολόνες πάγου. Τις έβαζε μέσα στο καρότσι με το παγωτό που είχε φτιάξει και γύριζε τις συνοικίες καλώντας τα παιδιά να αγοράσουν παγωτό.

